

סיפורי
השגחה פרטית
מופלאים
המתרחשים
בימינו
ודברי התעוררות
מתוך 'קו השגחה
פרטית'

שבת חוה"מ פסח תשפ"ו ✦ עלון 185

השגחה פרטית

עולם של אמונה. חיים של ביטחון

בהשגחה

זה קורה באמת:

עלון מחודש, כפול, שבועי

ברוך ד', אנחנו כבר כאן - בעלון המחודש, המורחב והשבועי כאן אין הגיון, כאן יש רק אמונה.

אני לא יודע להסביר כיצד, איך קפצנו קפיצה כל כך גבוהה - במכה אחת, והיקף ההוצאות שלנו הכפיל את עצמו פי ארבע. אוי לי לעבור לעלון שבועי, וכמוכן מאוד כל הזמן עומד לנגד עיני יהודי שאמר לי: "דע לך, שאני שופך המון תפילות שהעלון הזה ייצא פעם בשבוע". הוא ניסה לשכנע אותי לעבור לעלון שבועי, וכמוכן מאוד פחדתי ולא רציתי לשמוע את הרעיון הזה. היהודי, כשראה שאין לו עם מי לדבר פנה ישירות לכתובת הנכונה - הכתובת שממנה הבקשות לא חוזרות ריקות. הוא המשיך להתפלל ולהתפלל, ועד שכעת - זה פשוט קורה.

אין זמן טוב יותר מלהתחיל התחלה כזו מאשר חג הפסח - חג האמונה, הימים הקדושים שבהם אבותינו ואבות אבותינו ישבו וחזרו את סיפורי הניסים שקרו לנו ולאבותינו ביציאת מצרים. בהגדה הודגשו רבותינו, שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו. זה אינו סיפור ישן ונשכח, אלא סיפור שמתרחש בכל דור ודור והקב"ה מצילנו מידם.

כעת, אחרי ניסים גלויים, שקרו בחודש האחרון, שיכלה הדפוס, והם לא יכלו להיכתב. אם נבחר רק נס אחד מתוך מאות - הסיפור של ערד - ניתן להוציא ספר שלם על הניסים המופלאים שקרו שם. ראו עין בעין כיצד הקב"ה שומר על בבת עינו, בניו יקיריו. זה הזמן הנכון להתחיל עם הבשורה הזאת.

וכאן - תודתנו העמוקה לכל השותפים היקרים, שרק בזכותכם אנו יכולים לעשות זאת. הקב"ה בוודאי יפרש עליכם גילוי השגחה פרטית כל ימכם.

שבת שלום ומבורך,
פינחס שפר

סיפורי אמונה וביטחון מצדיקי הדורות זי"ע

השגחה עליונה

ישועה בדמות ירושה

ימים ספורים לפני חתונת רבי מאיר, בנו בכורו של מרן הבבא סאלי, ועדיין אין אפילו אפס קצהו מהסכום הנדרש.

מחלצות כמו לבני המשפחה, למען יחושו בנוח בשמחה יחד עם כל בני הקהילה!... המשימה הזו, לצד כלל ההכנות הרבות והכבירות לקראת החתונה, גבתה הון עתק ועצום; שהלוא, במעמד עמדו להשתתף אנשים כה רבים, עד כי הוקצו כמה רחובות שלמים תחת כיפת השמיים, שהפכו בעצמם להיות כטרקליני השמחה; וכדי שייספיק הבשר לכל משתתפי סעודת הנישואין הנכבדים, היה צורך להכין לא פחות משישה טון בשר! ההוצאות היו גבוהות ורבות, ומנגד - מצבה הכספית של משפחת החתן היה רחוק מאוד מלהיות אמיד. הסכום הנדרש גדול ומופקע, ולאיש לא היה אפילו אפס קצהו של מושג מאין ישיגוהו.

אולם, בכל אותה עת עמד הבבא סאלי הקדוש איתן באמונתו התמה בבוראו, ויצב כברזל בביטחונו העז במי שאמר והיה העולם. שוב ושוב שינן וחיזק את בני המשפחה, שמי שהביא להם ברוב רחמי ואהבתו את השמחה הגדולה, בוודאי וללא ספק ישלח את הממון הדרוש בעבורה. כה הוסיף הבבא סאלי וחזר שוב ושוב, ושלח את דבריו אלו אל אחיו בבא חאקי ואל בני המשפחה, ויחזק את לבבם באמונת אמת ובביטחון חזק בד' אלוקים.

ויהי ימים אחדים לפני החתונה, נפטר לפתע לבית עולמו אחד מעשירי טאנג'יה, כשהוא מותיר צוואה כתובה ומפורשת לבניו אחריו. וכה נכתב בה ונחתם: "כל הוני ורכושי ילכו למשפחת אביחצירה הקדושה!"

מה מפליא היה הדבר, כאשר התברר שכל סכום הירושה האגדי - עולה בדיוק לסכום עלות החתונה!

שנים רבות כספה ואיוותה נפשו הטהורה של מרן קדוש ישראל הבבא סאלי הקדוש, לעלות להשתקע בארץ האבות. בהגיע היום, יצא הצדיק מבודניב שבמרוקו במסע ארוך ומפרך, לעבר ארץ הקודש.

בדרכו עבר בעיר אחת, ובה פגש באיש נכבד ונשוא פנים, אשר הציע את בתו הצדקנית כאישה לבנו של הבבא סאלי -

רבי מאיר. (יום ההילולא י"ז בניסן)

ההצעה מצאה חן בעיניו הקדושות של מרן הבבא סאלי, אלא שלא אבה להתעכב בגין כך במסעו לעבר ארץ ישראל, והמשיך בדרכו, כשהוא שולח אגרת לאחיו הבבא חאקי ומבקשו שיטפל בענייני השידוך והכנת החתונה.

עם הישמע דבר השידוך, שמחה צהלה ורינה הלכו ופשטו בכל רחבי מרוקו, עם שמחתו של החתן, הלוא הוא הבחור הנעלה והיקר מפי, רבי מאיר, בנו יחידו של הבבא סאלי, שנולד לאחר ארבע עשרה שנות ציפייה ארוכות ומייסרות.

בינתיים הספיק אבי החתן לעלות ולבוא אל ארץ הקודש והמקדש. כה גדולה הייתה החשיבות שייחס הבבא סאלי לשיבתו בארץ ישראל הקדושה, עד שוויתר על השתתפותו בחתונת בנו יחידו מחמדו, וממקום מושבו שיגר למרוקו מברק בהול, שבו הורה נחרצות כי יש לערוך ולקיים את מעמד החתונה בזמנה ולא לעכבה אפילו ביום אחד.

קרב מועד יום החתונה הגדול, והנה הגיע מכתב מיוחד מאת אבי החתן, ובו הוא מוסר לאחיו בבא חאקי שורת הוראות באשר להכנות לחתונה הגדולה. בין ההוראות הורה הבבא סאלי נחרצות וכתב: "יראו לקבץ את כל עניי העיר ולתפור להם

✦ על הניסים ועל הנפלאות ✦

מספר הרב צבי גומבו שליט"א מבני ברק:

בשבת קודש פרשת זכור שהייתי בביתי אשר ברחוב דונולו. ישבתי בחדר, הממוקם במזרח הבית, ולמדתי. דלת החדר הייתה סגורה, וכך ישבתי בשלווה והגייתי בתורה. משפחתי של בני התארחה אצלנו בשבת, והאווירה הייתה מתאימה ביותר לשעת אחר הצהריים של שבת שקטה. בשעה ארבע וחצי, לפתע נחרדתי לשמע קול "בום" אדיר וחזק. מיד קלטתי שאין זה רק ירוט 'עדין', מרוחק, אלא נפילה! והכול קרוב ממש, איפשהו ליד הבית. פתחתי את דלת החדר, ולחרדתי פרץ מיד פנימה עשן שחור, מלווה בריח אש.

נתקפתי בהלם, המום מהרעיון. הטיל פגע אצלי בבית! בחסדי ד' ידעתי מיד איזו פעולה לעשות: עצרתי את הנשימה כדי למנוע מהעשן להיכנס לריאותיי.

תוך נשימה שטוחה ממש, המאפשרת רק לכמות מועטה של אוויר להיכנס לריאות, ניסיתי לפלס דרך אל דלת המרפסת. ילדיי ראו אותי מבחוץ וצעקו לעברי: "אבא! אבא!", אבל אני לא שמעתי אותם מרוב תדהמה והלם. בסופו של דבר הצלחתי להגיע למסדרון שבצד הסלון, ואז ראיתי את בני ר' יעקב שיחיה, לבן מכף רגל ועד ראש. הקפטן השחור שלבש הפך לבן, פניו היו לבנות, כל כולו היה מכוסה באבק לבן וסמך שכיסה את כל השטח.

מסביב ראינו הרס. חורבן, במובן הכי פשוט של המילה. בכמה שניות הפך כל הבית לעיי חורבות. חרדת אלוקים. ובתוך כל זה עומד אנוכי חי וקיים ליד הבן שלי, שגם הוא חי וקיים, והנכד מצטרף אלינו, מודיע בעצם המציאות שהוא כאן! אנחנו מתבוננים בכל מה שהיה פעם בית והפך לאין, ולא מצליחים לעכל את הנס הגלוי, איך בתוך ההפיכה הזאת נותרה נפשנו לשלל, בבריאות שלמה.

באתי בזה למנות את הניסים הגדולים והעצומים שהתחוללו ברגע אחד של קצף ורחמים גדולים ועצומים לאין חקר. ראינו השגחה פרטית זועקת מכל שבר של זכוכית, חלקיק של בטון, חתיכת ברזל ופיסת חלל. ממש כמו שאמר שלמה המלך, כי הקב"ה ביקש לשכון בערפל. בתוך הערפל ראינו את יד ד' הגדולה.

עד לפני כמה רגעים ישב בני ר' יעקב בסלון ביתי, ולמד עם בנו את פרק 'כיצד הרגל' העוסק בנזקי צרורות. באותו רגע ממש הם ניצלו מנזקי צרורות של רסיסי זכוכית, ברזל, בטון ואש. הם ישבו על שני כיסאות הסמוכים זה לזה, והטיל נחת בתוך החדר שבו הם ישבו, במרחק חצי מטר מהם!!! כך לפי מה שגילינו אחר כך: גליל מתכת באורך חצי מטר וברוחב עשרים סנטימטר, שהיה אחד מתוך עשרים ראשי הנפץ של הטיל האיראני, שהיה מונח שם.

בדירה שמעליי מתגורר חתני, ועשר השמשות שבסלונים שלי ושל חתני גם יחד, התנפצו כולן לרסיסים ועפו בעוצמה אדירה. כך גם הזגוגיות שבמרפסת. כמעט לא נשארו זכוכיות בתוך המסגרות. המסגרות עצמן התעותו, ואפילו מעקה הברזל של המרפסת התעקם כלפי חוץ. רסיסי החלונות התערבבו ברסיסי הזכוכית

של מה שהיה לפני רגע ויטרינה של נרות. הספה שבמרכז החדר נשברה והתעופפה, ודלת הכניסה לחדר, שזוהי מبدלת פלסטיק, התפצלה לחתיכות.

תקרת הבטון לשעבר התפרקה. חלקי בטון ענקיים וכבדים להחריד נתלו באוויר על גבי מוטות ברזל שהואילו להחזיק אותם. חלקם נהדפו אל קדמת השולחן שלידי ישב בני ר' יעקב עם בנו, ובלוק במשקל של אחד עשר קילוגרמים נפל לצד זרועו של נכדי. החבטה של הבלוק הותירה בידו מכה יבשה בלבד, סימן כחול, זכר לנס. ממש כמו שאומרים בשיר של פגעים, שמהצד ייפול אלף ומימין רבבה, ואלוך לא ייגש! כל מי שהגיע אחר כך לזירה וראה את חדר השבת המנופץ והחרב, היה יכול להיות בטוח שכל יושביו עברו לעולם הבא...

והנה, הנס והפלא: לא די בזאת שבני ונכדי יצאו בריאים ושלמים, אלא אפילו טיפת דם אחת לא נטפה מהם!!!

מכל חלונות הבית, החלונות שנשארו שלמים היו החלון שמולו ישבתי בחדרי, ועוד חלון אחד שתיכף אספר את סיפורו. מה היה קורה אילו היה החלון מתנפץ על פניי? עדיף לא לחשוב.

בכניסה לביתי יש שתי דלתות: פנימית - דלת פלדלת שהייתה פתוחה, וחיצונית - דלת עץ הפונה למדרגות. בשעת האזעקה ירדו דיירי הקומה העליונה לחדר המדרגות. בזמן הנפילה, דלת העץ התפוצצה והתפרקה לגמרי, אבל עשרים הנפשות שעמדו בסמוך לה, בחדר המדרגות, לא נפגעו כלל!

עצם הירידה למדרגות הייתה נס בפני עצמו. כיוון שחתיני שיחיה לומד בליל שבת עד שעה מאוחרת, הוא תכנן לנוח בשבת אחר הצהריים עד השעה חמש ורבע, אצלם בבית הנוהל הוא שאם אדם ישן בשעת אזעקה, לא מעירים אותו כדי לצאת למדרגות. אבל הפעם הוא התעורר, ומשום מה החליט לקום מיד ולצאת מהבית. ברגע שהוא הניח את רגלו על המדרגה הראשונה בחדר המדרגות, נפל הטיל. מה שהוא גילה אחר כך מאחוריו היה מהפכה מושלמת: הגגון שבתקרת החדר, המיועד להיפתח לכבוד חג הסוכות, נפל על המיטה שלו מעוצמת ההדף; השידה הכבדה שלידי המיטה התהפכה, ודלת החדר נעקרה.

התינוק בן השנה וחצי שכב בעגלה זמן לא רב לפני כן, בדיוק במקום שבו הטיל נפל. לאחר שנרדם - העבירו אותו לחדר צדדי, כדי שלא יתעורר מהרעש והבלגן שבחדר. שם הוא המשיך לישון בעת הפיצוץ...

באותם רגעים נחה בחדר שבביתי, אשת בני ר' יעקב, יולדת טרייה, עם התינוק הקטן. בהישמע האזעקה לא היה בה כוח לצאת למדרגות, והיא נשארה במיטתה. הבן שלה, נתן החמוד שיחיה, החליט משום מה שהחלונות שמעל המיטה של אמא צריכים להיות פתוחים. זהו חלון כיס, שאת השמשות שלו דוחפים אל תוך הקיר. נתן פתח את החלונות לרווחה, ובכל הציל את אימו ואת אחיו, שכן החלונות, שהיו עלולים להתנפץ מעליהם, נותרו שלמים בתוך הקירות.

בחדר שבצד מערב ישבו באותו זמן שתי נכדות: האחת ישבה על המיטה שמתחת החלון האחד, והשנייה ישבה על המיטה שמתחת

תועלת הבוטח ד', ואושרו

לבוטח - מְנוּחָה. אֲשֶׁר וְשִׁמְחָה. בְּזָה וּבְבָא תוֹעֵלוֹת
מְנוּחָתוֹ בְּטַחוּנוֹ. כְּעֶבֶד עַל אֲדוֹנוֹ. בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה לְהִתְעַלּוֹת
וְהַבּוֹטֵחַ בְּאָדָם. בְּשֵׁר וְדָם. מוֹסְרֵת הַשְּׁגָחָתוֹ מִלְּהִתְגַּלּוֹת
לְמַבְטָח - נְעֻזָּב. תְּקוּנוֹת כְּזָב. אֲשֶׁר יֵעִינִים לְד', מִיַּחְלוֹת

השיר והשער

שירת קודש מרוממת
על פי ספר שער הביטחון

הרה"ג ר' דוד קלצקין שליט"א

מתנת האמונה

היום ה'מפטיר' עלינו. המחיר פחות משנה לו, העיקר שיגרום לעילוי נשמתו של אביו. הוא מזכיר זאת לגבאי, גם מתחייב על סכום נאה. שוקע באותיות של החומש. לא ברור לו איך זה קרה, אבל עוד לפני שהוא מתקרב לבימה, אי מי מיטיב את טליתו ועולה לתורה. ב'מפטיר' שלו! הוא יכול לרגוז ולהתמרמר. להאשים את הגבאי או את קוצר זיכרונו, לכעוס על עצמו שלא עמד מספיק קרוב, ולהצטער על הזכות שנחסמה ממנו.

והוא יכול גם... להאמין. להרגיש שהבלבול הזה הגיע מלמעלה, כמו כל דבר. לדעת שזה טוב בעבורו, גם אם אינו יודע מדוע, שהרי, הבורא אינו גורם למשהו שאינו טוב. האמונה הזו מאפשרת לו להחליק על העניין בקלות, לסלוח לגבאי המתנצל, ולהפנים כי כרגע הוא זוכה להעלות את נשמתו של אביו באופן שונה מאשר בתכנון המקורי. הוא גורם לו לנחת רוח בתגובתו המאמינה והבוטחת.

זו רק דוגמה. דוגמה לחיים היפים והמתוקים שיש לאדם המאמין. המצוקות נשארות, וכך גם הקשיים. אבל, ההסתכלות דרך משקפי האמונה מעניקה ליהודי כלים להתמודד כראוי בכל מאורע ומצב. הוא יודע שד' טוב. לכל.

אמונה היא הבסיס לחיים טובים. הצדיק, כך אומר הנביא חבקוק, חי באמונה. אברהם אבינו - אבי האומה - נבחר לכך בשל אמונתו. הגמרא מציינת פסוקים רבים המוכיחים זאת, וביניהם פסוק המיוחד בעבורנו, בעבור הדור שלנו: ד' נוצר אמונים, כך אומר הפסוק, למי שמאמין בו. כן, כן. אנחנו ניגאל בזכות האמונה, כיתר גדולי האומה. ד' ברא עולם כי האמין בבני האדם שיאמינו בו. האמין בנו, הילדים היקרים שלו, שזוכרים אותו למרות כל הניסיונות והסערות שמסביב. האמין בנו, שגם בחושך ובהסתר של הדור האחרון נאמין בו. עלינו רק להצדיק את האמון הזה. לתת ליוצרנו את מתנת האמונה בו.

החלון השני. בשלב מסוים קמה השנייה, יצאה מהבית והלכה לחברה, ואילו הראשונה עדיין ישבה על המיטה וקראה בספר. לאחר הנפילה, החלון שמול המיטה של זו היושבת וקוראת - נשאר בשלמותו, ללא סדק, אך החלון השני התנפץ לרסיסים, והמסגרת של החלון התרוקנה לגמרי. המיטה של זו שיצאה והשולחן שלידה התמלאו רסיסי זכוכית, ואילו על המיטה שעליה ישבה הראשונה וקראה - לא נפל אפילו רסיס אחד!!!

הרי מנתי לפניכם את הניסים הגלויים אשר ראו עינינו ולא זר בשבת קודש פרשת זכור י"א באדר תשפ"ו, זאת מלבד הניסים הנסתרים שמלווים אותנו בכל צעד ושעל.

זכינו השנה לערוך סעודת פורים בשמחה אדירה. היא שולבה בסעודת הודאה על חסדי ד' העצומים בקול שירה ושמחה, ובאמירת 'נשמת' בקהל ועדה, בהודיה ובהלל לאבינו שבשמיים, עושה גבורות, בעל מלחמות, מצמיח ישועות. ליהודים הייתה אורה, כן תהיה לנו ולכל ישראל.

שני בחורים התקשרו

מספר הבחור מ. גולדשטיין מבני ברק:

זהו סיפור מימי הקורונה. עד כה חשבתי שבכלל לא מתאים לפרסם אותו, אבל עכשיו, במלחמה, על רקע האזעקות, כשיש בחורים שלמרבה הכאב לא זוכים להמשך ללמוד באופן הרגיל, אני חושב שתהיה תועלת מידעית הסיפור שלי, שמעיד שגם בתקופה כל כך קשה ונוראה ברוחניות ובגשמיות, ד' לא עוזב אותנו, ועוזר לנו ללמוד.

באותם ימים קשים סגרו השלטונות את הישיבות, והבחורים שבישיבה שלי נאלצו לעבור ללמידה באמצעות הטלפון. בשל כך, הרבה בחורים החליפו את החברות שלהם, ואני נשארתי בלי חברותא.

ברוך ד', רק החברותא נלקחה ממני, ולא התורה. אותה יכולתי ללמוד גם לבדי, וכך במשך שבוע שלם למדתי לבדי בסדר ראשון ובסדר שני. זה היה קשה! מאוד! בהתחלה נהנית מזה, אבל אחרי יומיים כבר לא ידעתי מאיזה צד להסתכל על הגמרא. התאמצתי בכל הכוחות, כי ידעתי שני דברים: האחד - שזה התפקיד שלי, והשני - שזה הדבר היחיד שבאמת יכול להשפיע לטובה על המצב בארץ ובעולם.

כעבור שבוע אפסו כוחותי. הרגשתי בבירור שאני לא יכול יותר. פתחתי ספר תהילים ואמרת את כל הפרקים שבו, מא' ועד ק"ג; מהפרק שעוסק ביהודי שבתורת ד' חפצו, ועד ההלל וההודיה שכל נשמה תהלל.

הרגשתי שמכאן תצמח ישועתי, ובטחתי בד' שיסדר לי חברותא.

ואכן למחרת התקשרו אליי שני בחורים: האחד ביקש להיות חברותא שלי בסדר ראשון, והשני - בסדר שני. בזכות התהילים.

הסגולה של סבא

מספר הרב י. כ. מגבעת זאב:

סבא שלי, שיחיה לאורך ימים טובים, לימד אותי כלל לחיים: "כשאתה צריך סייעתא דשמיא מיוחדת; כשיש לך עומס גדול, או כשאתה עומד בפני אירוע גורלי - תמצא לך מעשה חסד לעשות, משהו שדורש ממך מאמץ, ותראה נפלאות".

זוהי הסגולה שסבי לימד אותי, ואני אימצתי אותה בכל לב. אני נשוי כבר שתים עשרה שנה, וברוך ד' בכל אותן שנים עד כה, בכל פעם שהייתי צריך סייעתא דשמיא מיוחדת, כבר מצאתי רעיון שעזר לשני וגם לי. זה יכול להיות בכל מיני תחומים: אפשר לעזור כספית למישהו מהמשפחה או לשכן, ואם יש רכב, אפשר להחליט שמקדישים זמן כדי לעזור לאנשים להוביל את הכבודה שמביאים בחלוקות. בערב פסח למשל, כשאנשים צריכים שפע רב מן השמיים בשביל הוצאות החג ותלבושות הקיץ, זה רעיון ממש מוצלח. אמנם, אני מכיר מישהו שעוזר בלי כסף: הוא לקח על עצמו לספר לחברים שלו איפה יש היום

רוסיה - סין - יהודים

אמנם בשום מקום לא הייתה גדר, ואפילו שלט 'גבול רוסיה-סין' לא הופיע שם, אבל הוא חצה אותי, זה ברור. את הסיוט ושמו 'רוסיה' הוא הותיר מאחוריו. כעת הוא נמצא בסין. סין! סין! אז היכן הם הסינים בצמות, כובעי החרוט וגלימות המשי?!

הרציף בנוי אבנים המסותתות בסגנון זהה לזה שבכל התחנות הקודמות, ברוסיה. כתובות קיריליות מציעות בורשט, כרוב חמוץ, וודקה, סמבורים מנחושט, כובעי פרווה ועיתונים ברוסית. חשמלית חוצה את הרחוב, וכרטיסן אדום לחיים שואג על הנוסעים להצטופף ולהידחק פנימה. הוא נמצא על אדמת סין! הוא ממש בטוח! אך... אולי בכל זאת הוא טעה ועלה לרכבת בכיוון ההפוך?!

ואז אורות עיניו. יהודי! אי אפשר לטעות. הדאשיק'ל, הזקן, הציצית המתנופפת, תיק התפילין הרקום... נשימת רווחה: סין או רוסיה; במקום שבו יש יהודים - אפשר להסתדר.

זהו סיפורה המוזר והחד-פעמי של קהילה יהודית תוססת שהוקמה, שגשגה וגם נגזזה - וכל זאת תוך דור וחצי בלבד, בעיר רוסית לכל דבר - ותחת שלטון סיני.

היהודים הראשונים הגיעו לחרבין בתקופת בניית הרכבת - בשנת תרנ"ב. כעבור כיובל שנים, בערך בתש"ט, התפרקה הקהילה עם פטירת הרב קיסילוב, שדאג עד אז לשמר אותה.

אחרי היפנים והגרמנים שאיימו על הנפש, חתרו הרוסים להשמיד את הנשמה היהודית: גם בחרבין, בתי הספר היהודיים נסגרו בהדרגה; השחיטה נאסרה; לימוד התורה ירד למחתרת, והיהודים הואשמו בחתרנות ונמלטו בהמוניהם דרומה, לסין הדמוקרטית. השלטון העוין מצא את החתך הראשי: הרב קיסילוב.

ילדיו כבר נשלחו הרחק, לארץ ישראל, ומרבבות יהודים נשארו בקהילתו אחוזים בודדים, אך הרב סירב לעזוב. על משמרתו עמד, והוא בן שמונים ושתיים שנה!

הם לא יכלו לו, הקומוניסטים הרוסים. גם לאחר שנמסרה העיר לקומוניסטים הסינים של העריץ המפורסם מאו דזה דונג - שהשתלט על סין כולה - המשיכו הרדיפות והאימים, עד שהכריעו את הרב הקשיש.

בבית העלמין היהודי טיפלו אחרוני אנשי החברה קדישא בקבורתו של הרב, ודומה שעומו נקברה שארית רוחה של חרבין היהודית.

(מתוך מדור 'בקצה השמים', מגזין השגחה פרטית למנויים)

או מחר חלוקה או מכירה מוזלת, והמידע הזה עוזר להם מאוד. אפשר גם לאמץ יהודי - ילד, צעיר או מבוגר - ופשוט לתת לו יותר יחס ותשומת לב, וזה הרי עשוי להיות מחיה נפשות ממש.

בחודש שבט שלפני חמש שנים, נפטר תלמיד חכם חשוב שהכרתי. בשעת הלוויה החלטתי שאשתדל לעזור לאלמנתו ככל יכולתי בהכנות לפסח. משפחתו של אותו נפטר גרה בבנין של חמי, וכך ידעתי בדיוק את הכתובת, לאן להביא את הסיוע.

אספתי כסף מאנשים, וכאשר היו בידי אלף ושבע מאות שקלים, ניגשתי לחנות גדולה של מוצרי מזון וערכתי קנייה נכבדת לכבוד החג. העליתי את כל המוצרים לבית המשפחה. אחר כך נכנסתי לחמי ואמרתי לו, "אשמח לעזור בניקיונות במשך שעה. במה אפשר לעזור?"

הוא מצא מה לתת לי לעשות, ואחר כך אמר לי: "יש לך דרישת שלום מאמריקה". לא התפלאתי מדי. זה הגיס שלי, שגר באמריקה.

"תדע", הוסיף חמי, "שהוא החליט לתת את המעשרות שלו למשפחה כאן בארץ. הוא שלח לי סכום גדול כדי לחלק, אבל אין לי מספיק מזומנים כדי לתת לכולם ביד. לגיסים שלך אני אעשה העברה בנקאית, אבל בשבילך דווקא יש לי כסף מזומן. בוא קח".

חמי הגיש לי מעטפה, ואני הייתי מסוקרן מאוד לדעת מהו הסכום שהוא הכניס לי שם.

פתחתי, ספרתי, והתוצאה אמרה הכול: במעטפה היו אלף ושבע מאות שקלים בדיוק!

✦ אור בעיניים ✦

מספר הרב פנחס וואזנער מלונדון:

כאן בלונדון מתגורר רופא עיניים בעל שם עולמי. אנשים משלמים על כרטיסי טיסה ושהות בלונדון רק כדי להגיע אליו להתאמת משקפיים. אחד מהבנים שלי מטופל אצלו, וברוך ד' מקבל את הדיוק המדהים ביותר שהוא זקוק לו. לאחרונה נוצר שינוי במצב הראייה של הבן שלי, והיה עלינו להגיע לביקור דחוף אצל הרופא.

אני לא צריך לשלם על כרטיסים ושהייה, רק לנסוע אל המרפאה באוטובוס פנימי. אמנם, הביקור עצמו עולה הון. לא היה לי מושג איך אשלם, ובכל זאת קבעתי את התור, כי כבר ראיתי שהמומחיות של הרופא אכן שווה את המחיר.

מניין אביא את הכסף? לא היה לי מושג. לילה לפני התור עדיין לא היה לי כסף כדי לשלם לרופא. בני הבית שאלו אותי מה אני מתכנן לעשות, ואמרתי: "אם ד' ירצה שנלך לרופא, הוא גם ישלח לנו את הכסף".

הלכתי לישון ברוגע, שהרי יש מי שידאג לנו.

למחרת פתחתי את דלת הבית כדי לצאת לתפילת שחרית, והנה אני רואה שמישהו דחף לי בין הדלת למשקוף מעטפה עם כסף. פתחתי, וגיליתי את הסכום המדויק שאני צריך בשביל לשלם היום על הביקור אצל הרופא.

זו הייתה מעטפה שהכינו לי כבר מזמן, בערב פסח. הייתה אז חלוקה מהמוסדות, גם אני הייתי צריך לקבל, אבל 'מסיבה כלשהי' השם שלי נשמט מהרשימה, וכך נדחה העניין עד לאותו יום.

ברוך ד', הגעתי לרופא עם הבן שלי, ושילמתי על הביקור כפי שהתבקש. אלא, שלא די בכך: בביקור התברר שכעת יהיה עליי לקנות עדשות חדשות למשקפיים, וגם הן עולות סכום לא קטן.

הרופא סיים למסור את אבחנתו, הדפיס את המרשם לעדשות, ואז אמר: "אתה לא צריך לשלם על העדשות. לא יהיה לי חור בכיס אם לא אבקש על זה כסף".

תסכימו איתי שזה לא משפט שרגילים לשמוע מרופא, אבל כשהקבי"ה רוצה, גם זה קורה. ד' שלח לי הכול כדי שהבן שלי יוכל לראות כמו שצריך. יהי רצון שיאירו עיניו בתורה.

✦ מי שמחליט ✦

מספר הרב חיים יהודה ב. מירושלים:

גיסי מתגורר באנטוורפן. הוא סופר סת"ם, ומפעם לפעם הוא מבקש ממני לקנות בשבילו קלף אצל סוחר סת"ם שגר כאן בארץ. אני מבצע את הקנייה בעבורו, שמח לעזור, ובכל פעם כזאת אני שולח חבילה של יריעות קלף עם מישהו שנוסע לאנטוורפן.

יום אחד שוב קניתי בעבורו יריעות קלף למזוזות. בחבילה קטנה ודקה הצטופפו כמה

מתוך "מגזין השגחה פרטית" -
**מגזין האיכות המעניק לכם ארגו
כלים ייחודי לחיים שלווים ורגועים.
להצטרפות חייגו: 02-502-2-502**

פיסות קלף, רק יצאתי מביתו של הסוחר, והנה, על המדרכה ממול עומד ידידי מוקף במזוודות, מחכה למונית שתיקח אותו לשדה התעופה.

תיארת לי לעצמי שהוא נוסע לאנטוורפן, ועברתי את הכביש כדי להעביר לו את הקלפים, שימסור אותם לגיסי. נגשנו, שאלתי אותו על יעד הנסיעה, ואכן התברר כי הוא נוסע לאנטוורפן. העברנו עוד כמה דקות בשיחה סתמית על הנעשה והנשמע בארץ ובחו"ל, ונפרדנו.

רק אחרי זמן, כשחברי כבר היה בין שמיים לארץ, נזכרתי בפרט המשמעותי, שכלל לא הזכר בשיחה שלנו: לא דיברתי איתו על הקלפים שברשותי, ולא מסרתי לו אותם!!! הרי, כל הסיבה שבשבילה עברתי את הכביש וביילתי איתו כמה דקות - הייתה החבילה ובה הקלפים, ובכל זאת, הקב"ה סובב שבאותם רגעי שיחה אשכח מהעניין!...

זה היה מוזר ממש. ראיתי בחוש שזה מכוון מלמעלה. משמיים הוחלט שאותו חבר לא יהיה השליח להעברת הקלפים. ד' רצה להראות לי שלא אני מנהל את העולם, ושגם אם לפני רגע חשבתי שדברים יסתדרו בצורה מסוימת, יש מצב שהם יסתדרו בצורה אחרת לגמרי, כמו שהקב"ה החליט.

✦ לא מספרים סתם סיפורים ✦

מספר הרב דניאל שוסטר מירושלים:

יום אחד אני משוחח עם ידידי היקר הרב יונתן שטנצל שליט"א. אנחנו מתעניינים זה בשלומי של זה, ור' יונתן מספר לי כי הוא נתון ראשו ורובו בטיפול באימו שתחיה. כבר תקופה היא אינה בקו הבריאות, ואי אפשר לדבר איתה. בימים האחרונים ניכרה אצלה מצוקה נשימתית, והיא פונתה לבית החולים.

ר' יונתן סעד את אימו בבית החולים, כשהוא מבקש מהצוות שיעשו בשבילה כל מה שרק אפשר, ושייתנו לה את הטיפול הרפואי הטוב ביותר, ובאופן הכי פחות מכאיב. הוא שם לב שמסתתרת החמצן הגדולה מפריעה לאמא שלו. כשנכנסה לחדר

אחות הוא שאל אותה, "אפשר לעשות משהו כדי להחליף את המסכה הגדולה הזאת? זה מציק לאמא שלי. למה לא מספיק לחבר לאף צינורית דקה עם חמצן?"

"יש לזה סיבה", אמרה האחות. "הבעיה של אמא שלך היא לא רק חוסר חמצן: כאשר אדם נושם, הוא מכניס פנימה חמצן, ומוציא פחמן דו חמצני. אצלה יש בעיה בפליטה: הפחמן הדו חמצני לא יוצא כמו שצריך".

בעודה מסבירה זאת, היא נזכרה ואמרה: "יש לי רעיון. יש כאן במחלקה מכשיר הייפלו, המסייע בטכניקה חדשנית לפליטת הפחמן הדו חמצני. אני אחבר אותה למכשיר, ונראה איך היא תגיב".

האחות החליפה בין המכונות, ויונתן, בשיחתו איתי, סיכם בהתרגשות: "אימי חוברה להייפלו, והלא ייאמן קרה: תוך עשרים וארבע שעות אמא שלי התחילה לדבר, לאכול ולשתות, כאחד האדם. ראינו נס מול העיניים!"

המשכתי להתעניין עוד קצת בנעשה והנשמע אצל ידידי, ונפרדנו לשלום. שעות אחדות אחר כך קיבלתי שיחת טלפון מיהודי בשווייץ. הוא סיפר כי חמיו מאושפז עם מים בריאות, והמצב שלו לא טוב: הוא אינו מתקשר, לא אוכל ולא שותה, וסובל ממצוקה נשימתית.

כששמעתי על כך, אמרתי לו מיד: "תבדקו האם יש לו בעיה בפליטה של הפחמן הדו חמצני. אם כן, יש מכונה שעובדת בטכניקה של הייפלו. אני חושב שזה יוכל לעזור לו".

למען האמת, לא רק חשבת, אלא הייתי בטוח שזה מה שיעזור לאותו חולה. כי הרי רק לפני כמה שעות שמעתי לראשונה בחיי על המכונה הזאת, ומיד אחר כך מתקשר יהודי שצריך עזרה. הרי הידע שהגיע אליי הוא בהשגחה פרטית! ראיתי איך הקב"ה סובב שאשמע על דרך הריפוי הזאת, כדי שאוכל לתווך בין המידע החדש ליהודי שקוק לו.

ואכן, ברוך ד', המשפחה השווייצרית ביררה את העניין, והחולה חובר להייפלו וחזר לעצמו לגמרי! ישתבח הבורא יתברך, בורא רפואות ומפליא לעשות.

זכיתם לגילוי השגחה פרטית? שתפו אותנו! הגילוי שלכם עשוי להאיר לרבבות יהודים
ספרו את הסיפור שלכם בקו השגחה פרטית 02.3011300 - בשלוחה 3 ואח"כ 0 (אחרי בחירת השפה)
או שלחו בפקס 02-6599189 או למייל המערכת A@023011300.COM

הבמה המרכזית לשיח תובנות וחיוקים מן החיים

הבוטחים בהשם

כשהגיעו אנשי המקצוע לבחון את עוצמת הפגיעה והנזקים, אמרתי להם שסבורני שגם אלה שלא מאמינים בניסים חייבים להודות שהיה כאן נס גלוי, אדיר ומוחלט, והם אכן הסכימו והודו בכך. הבורא בחר להשכיך שכינתו ועוצם השגחתו ונפלאותיו מאחורי ערפל, בתוך חושך הגלות, גם כאן, בתוך הערפל והחושך (תרתי משמע) של הפיצוץ הנורא. הריני מודה בכל לבבי לבורא העולם שזיכה אותנו מתוך חסדים מגולים, בזכייה העצומה לקדש את שמו הגדול ברבים בסיפור השגחתו ונפלאותיו. תודה מיוחדת למזכי הרבים הדגולים, מנהלי מפעל 'השגחה פרטית' והעומדים בראשו, שזיכו אותי בכך. יהי רצון שחפץ ד' בידם יצלח בפרסום גילויי ההשגחה העליונה, ונזכה בקרוב בגילוי מלכותו עלינו מתוך רחמים וחסדים מגולים במהרה בימינו, אמן.

**בהוקרה ובברכה מרובה
צבי גומבו, בני ברק**

הערכת מערכת: הסיפור המפורט על הנס הגדול מופיע במדור 'מן החלונות'

כְּשֶׁאֵין כֶּסֶף...

מספר זאבי מבני ברק:

זה היה לפני כמה שנים בערב פסח. האוירה בכל מקום הייתה מלאה בהתחדשות, והיה נראה כאלו כ-לם הולכים וחוזרים מקניות. האמת היא שהיה לי קצת קשה עם זה, ובלב הרגשתי צביטה פזאת, והרגשה די עלובה מלאה אותי. מישהו שם בפנים לחש לי: "תראה זאבי, לכלם קונים דברים חדשים לחג. רק לכם אין כסף, ואבא שלך מבקש לצמצם ולקנות רק מה שחייבים ממש..."

גם אני רציתי משהו חדש לחג. אמנם הייתה לי חליפה חדשה - ששני אחי הגדולים כבר לבשו, ועכשו היא התאימה לי בדיוק והייתי אמור 'לחדש' אותה בפסח, אבל... היא הייתה קצת משפושפת. ראו והרגישו עליה שהיא לא חדשה.

אני מבין שלא באמת כלם קונים הכל חדש, וזה רק נראה ככה, ולכל אחד ד' שולח את מה שהוא צריך, אבל בכל זאת, גם אני הייתי שמח להתחדש במשוח. אולי אפילו רק בחלצה. משהו שישגם גם לי להרגיש את ההתחדשות הזאת שבאוויר.

שאלתי את אבא בעדינות, אולי אפשר שאקנה חלצה חדשה במכירה לבני תורה, שפרסמה מחירים ממש זולים. אבא הסתפל עלי במבט שאני כבר מזהה, מבט שאומר שהוא מאד רוצה לקנות לי, אבל לא יכול כרגע. אפילו אני יודע, שרק המצות, הניז והבשר לחג, עולים המון כסף. לא רציתי שאבא ירגיש אי נעימות, אז מיד אמרתי: "שטיות, יש לי את החליפה שהייתה של ראובן, והיא ממש יפה. אני כבר מחכה לחדש אותה לחג." ראיתי שאבא שמח בתגובה שלי. "זאבי, אתה ילד בוגר, ואני מודה לך שיש לך כן מידה. אבל, דע לך שגמד אפסטר לבקש הכל, ולך יש הכל, והוא יכול לתת לך מה שאתה רוצה. הוא רק מחכה שתבקש ממנו".

בשבת הגדול ספר אבא שלי את הספור הידוע על מושק'ה והפריי, הספור שכלנו מכירים. הספור הזה מאד חזק אותי. בקשתי מד': "רבנו של עולם! בבקשה, תן לאבא שלי כסף לקניית צרכי הפסח בהרחבה, ממש כמו שהבאת לאותו יהודי!" כשבקשתי את זה, כבר לא חשבתי רק על עצמי ועל החלצה החדשה שהייתי שמח לקבל, אלא באמת על צרכי החג הרבים. התפללתי שיהיה לנו הכל בשפע, ושהחג יכנס אלינו בשמחה.

אני יודע שהמשוח הספור שלי נשמע כמו בספורים, אבל, מה לעשות שפכה באמת זה היה!

במוצאי שבת אבא חזר הביתה מתפלת מעריב, כשפניו מאירות משמחה: "כמה ד' אוהב אותנו! זאבי, רציית בגד חדש? מחר בעזרת ד' נגלה לקנות לך!"

לא היינו צריכים להשאיר מסקרנים מדי הרבה זמן, כי אבא מיד שתף אותנו: "לאחר מעריב נגש אלי יהודי בעל לב רחב, אחד ממפתללי בית הכנסת. הוא תקע בידי מעטפה מלאה בשטרות של כסף, ואמר לי: 'זה בשבילך! שיהיו לך צרכי החג בשפיעו!'"

"ברוך ד' שלא קבלנו את הכסף בתוך קוף מתו!" קראתי בהתרגשות. אח שלי דוקא הצטער, הוא חשב שקוף מת שנופל לתוך הבית ברעש מצלצל דוקא יכול להיות חדוש מרענו ולעשות לנו קצת אקשן... בכל אופן, מה שברור זה שלקדוש ברוך הוא יש רעיונות בלתי נגמרים איך לשלח לנו את מה שצריה, ובשפע. צריה רק לבקשו!

כְּשֶׁאֵין זְמַן...

מספר אהרלה מבית שמש:

ערב פסח, כמו שכלם יודעים, זהו הזמן הכי עמוס ולחוץ מכל השנה.

מה לעשות שבדיוק אז הייתי חייב

חליפה חדשה! החליפה הקודמת כבר לחצה

עלי, ולא יכולתי להמשיך ללכת בחליפה שהשרוולים שלה לא מגיעים עד סוף היד, ושכלל, רואים שהיא כבר ממש 'מתפוצצת' עלי. אמא רצתה לצאת אתי לקנות חליפה, אבל עם כל העמס של החג, זה לא יצא לפעל, והקנייה נדחתה ונדחתה. בכל אותם ימים, עדין לא ידעתי שאם ד' רוצה - הכל יכול להסתדר בזמן קצה ואפילו בכמה דקות אפסטר לארגן לי חליפה, ועוד בלי נסיעות, בלי התרוצצויות ובלי החלבטיות.

איך זה יכול להיות, אתם רוצים לדעת? - פשוט: מישהו אחר הקדיש זמן, כח ומחשבה בשבילי!

פסח הלה והתקרב, וכבר חשבתי שאין בררה, וצריך לכבס את החליפה הישנה ולהמשיך ללבש אותה בפסח. ואז, באותו רגע שבו רציתי לבקש מאמא לכבס אותה, נשמעו דפיקות בדלת.

בפתח עמדה השכנה, אוחזת בידיה חליפה חדשה.

"קנינו את זה למוטי שלנו", היא אמרה לאמא, "ורק בבית שמנו לב שזה קצת קטן עליו. אולי זה יהיה טוב לאהרלה" שלכם? תרצו לקנות את זה מאתנו!"

לקחתי את החליפה ומידתי. היא התאימה לי בדיוק! נראה היה כאלו היא נקנתה בשבילי ממש!

ואולי זה לא 'כאלו'? הרי זה ממש באמת... שהרי הקדוש ברוך הוא, הוא, שידע שאין לאמא שלי זמן לצאת לקניות, הוא זה שדאג שהשכנה תקנה את החליפה הזאת ממש בשבילי...

הודעות פינת

ילדים יקרים!
מאגר עצום של סיפורים בהמשכים עבורכם,
בשלושה 2 בקו הילדים (לאחר בחירת השופה)
קו השגחה פרטית לילדים: 02-3011901

ילד יקר! ראית השגחה פרטית?
שתף את עם ישראל בסיפור שלך!

התקשר לקו השגחה פרטית לילדים: 02-30-11-901
הכנס לשלושה 4 (לאחר בחירת השופה) והקלט את הסיפור שלך.

תגלית שמימית פרק א'

אבא! הייתי ילד בן שלש
כשהסתלקת מהעולם, ואינני זוכר ממה מאומה.
אה, הגעתי לכאן היום כדי להזמין אותך לחתונה,
ואני גם מבקש ש...

ראשית אמר את
פרקי התהלים.

בבית הקברות שבמונסי, ארצות הברית:

אני כל כך נרגש ונסער להיות כאן,
הרבה יותר מתמיד. נו, מה הפלא...
בשבוע הבא החתונה שלי...

אבא, אגא! אני כל כך רוצה שתלפני
החתונה שתשלח לי סימון שאתה מגיע
מלמעלה ללוות אותי לחתונתי, שאדע
שאתה אתי!

רגע, מהו המכתב
הישן הזה?!

כבר מזמן הייתי צריך
לעשות סדר בכל הבלגן שפאן... וכעת,
כשעלי למצא מסמך חשוב במיוחד, אני
צריך לחפש בין כל כך הרבה מסמכים
ישנים...

באותה העת בארץ ישראל, בבית ר'
שלמה אפל

אוי, שקעתי בזכרונות ושכחתי לחלוטין
שעלי למהר הז מחר אני נוסע לארצות
הברית, והעבודה עדיין רבה.

אָהָה... אלו זכרונות
מתוקים מזכיר לי המכתב
הזה...

הידד, אני מצטרף לניסעה
לארצות הברית! מחכה לי שם
שליחות יחודית!

מספר הרה"ג ר' ישראל זאב ברנשטיין שליט"א:

לפני כמה שנים הבאתי בקו השגחה פרטית סיפור מרבי נחום יאסער, שאמר פעם לתלמידו רבי נטע ציינווירט כי באותו בוקר זכה והקב"ה דיבר איתו. הוא המשיך ואמר, כי הקב"ה ביקש ממנו שיסתובב בבית עשרים דקות. אל מול תמיהתו של רבי נטע, הסביר רבי נחום כי כשקם בבוקר לא מצא את נעלו, ונאלץ לתור אחריה עשרים דקות. "מדוע גרם הקב"ה שהנעל תיעלם?" שאל רבי נחום והסביר, "כיוון שרצה שאסתובב בבית כך וכך זמן. אם לא כך, לא היה גורם לנעל להיאבד. לא מפני שהנעל נאבדה נאלצתי לחפש אחריה עשרים דקות, אלא, מפני שהקב"ה רצה שאסתובב ואחפש עשרים דקות - גרם שהנעל תיאבד. זה היה רצון ד', והנעל הייתה רק ה'היכי תמצוי לגרום לכך".

כך סיפרתי בקו. לאחר זמן התקשר אליי ראש ישיבה מבני ברק, וסיפר כי מאוד התפעל מאותה שיחה, והסיפור עם רבי נחום תפס אותו מאוד, עד כדי ששייתף בו את הבחורים בישיבה.

הוא הוסיף וסיפר מה שאירע עימו לאחר תקופה: הוא היה בדרכו לתחנת האוטובוס שברחוב חזון איש, כשהוא סוחר עימו מזוודה. לפתע ראה את האוטובוס מתקרב אל התחנה, והחיש את צעדיו. אבל אז - מעד והשתטח אפיים ארצה, וכפי שתיאר: "עשיתי השתטחות, במקום על קבר ה'חזון איש' - ברחוב חזון איש...". ואם לא די בזאת, בזמן שהתרומם ראה את האוטובוס מתרחק מהתחנה. הוסיף הראש ישיבה ואמר: "במקום להיות ממורמר וכעוס, אמרתי לעצמי: 'הקב"ה רצה שאשתטח על הרצפה. הרי זה כאילו יצאה בת קול ואמרה שאמעד ואפול!'"

לסיום סיפר, כי בסוף אותה שנה, כששאל את הבחורים בישיבה מה 'תפס' אותם ביותר השנה, כמה וכמה בחורים ציינו את המעשה עם רבי נחום יאסער, באומרם שהוא שינה להם את ההסתכלות, וממילא גם את החיים.

✦ המקום: בית החולים 'זיו', צפת

✦ נקודת החלוקה: חדר החסד 'ביקור חולים' המיועד לחולים ולמבקרים

בית חולים זהו לא מקום שרוצים להגיע אליו בדרך כלל, ובית החולים 'זיו' הממוקם בקצה העיר צפת, אינו שונה בכך. עבור אלו שבכל זאת נאלצים להתאשפז, וגם עבור אלו ששוהים שם בנסיבות משמחות - הוקם חדר החסד 'ביקור חולים'. עבורם ועבור המבקרים אותם, שלפחות את דאגת המזון יוכלו להוריד מעל ראשם.

שבת בבוקר. המולת בית חולים כמעט רגילה. בחדר החסד כבר מסתובבים אנשים. מקדשים על היין, מכינים קפה או טועמים מאפה. החדר גדול, גרוש בחסד עד להתפקע. המקררים עמוסים בסנדוויצ'ים מוכנים; בארון ממתנות חבילות עוגיות ומיני מאפה; לצד עמדת הקפה - מכלי שתייה קרה ומתוקה; ובמרכז החדר, בשלווה סטואית, שוחים להם דגי נוי באקווריום גדול.

כל אלו מקלים על הרעב, גורמים לעיני האנשים להיפתח. עוזרים להם לשכוח ולו לרגע מהקושי, מההתמודדות.

אנשים מסתובבים בחדר. מארגנים את הדרוש להם. טועמים. מכינים. מעמיסים. ואז, לפני שהם יוצאים, ניגשים אל העמדה.

חבילת עלוני 'השגחה פרטית' מונחת שם. מקרינה שלוה ורוגע. מפוגגת עומסים ומתחים.

עלון נלקח, מוכנס לכיס. ועוד אחד, להביא גם לחולה.

הידיעה כי 'ד' רופאך', מקבלת לפתע חיזוק. 'הוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים' - ניתוחים, טיפולים... - הכול זה הוא.

משהו רגוע חודר את הלב.

רק לדגים מגיע לשחות בשלווה?...

זו ההזדמנות שלך לעשות שינוי אמיתי!

פתח גם אתה מוקד הפצה באזור שלך ותרוח חלק מזיכוי הרבים. הפעולה שלך משנה חיים. התקשר עכשיו ל-6176* שלוחה 4 או ל-02-3011511

לרכישת מנוי הפצה חייגו:

*6176
שלוחה 4

או נעמדות 'נדיים פלוס' בבתי הכנסת

משלמים מפיצים ונושעים

העלון החדש והמזרחי - יותר אמונה, יותר ישועות
מתאמצים מפיצים וגם משלמים ונושעים!!!

תשאלו את מאות המפיצים שמשלמים וכבר נושעו

לפניות בעניין תוכן העלון

השאירו הודעה במס' 02-3011300 שלוחה 9/9 או שלחו לפקס 02-6599189 או למייל המערכת A@023011300.COM

קח גם אתה שותפות בזיכוי הרבים העולמי, ותזכה לישועות בכל העניינים!

התקשר עכשיו ל-6176* שלוחה 4 או ל-02-3011511

✦ שחק ואביטל וילדיהם - שיזכו להקביל פני משיח
✦ אודיה מזיאנה בת מיכל טובה - רפואה שלמה
✦ יואל בן חנה ברכה ורעכיל דבורה בת מרים
✦ חנה - לזרע של קימא

✦ בעילום שם להצלחה ברוחניות ובגשמיות
✦ הכל בידו! הכל מידי! אין עוד מלבדו!
✦ יוסף אברהם בן סימה - לזיווג הגון
✦ משפחת קריבוס - בריאות הגוף והנפש לכולם

מפיצים
אמונה
לכל יהודי
בכל העולם